

26. MAREC

*

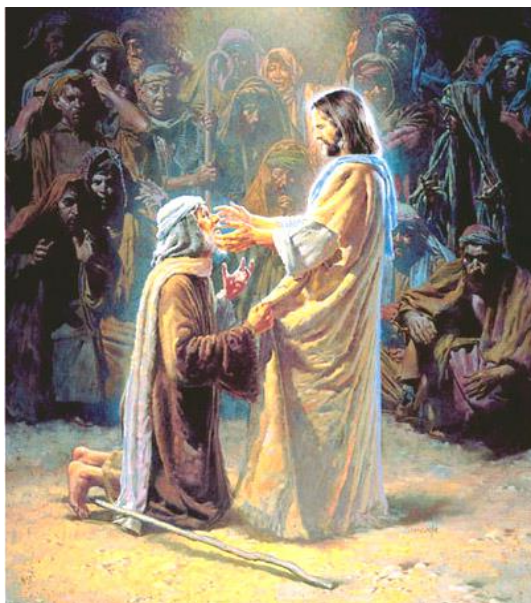
4. POSTNA NEDELJA

*

LETO VI, t. 13

Jezus odpre oči sleporojenemu Jn 9,1.6-9.13-17.34-38

je na tla in s slino naredil blato. Pomazal mu je z blatom oči⁷ in mu rekel: »Pojdi in se umij v vodnjaku Síloa!« (kar v prevodu pomeni Poslani). Odšel je torej in se umil. Ko se je vrnil, je videl.⁸ Sosedje in tisti, ki so ga prej videli, da je bil berač, so govorili: »Ali ni to tisti, ki je posedal in beračil?«⁹ Eni so govorili: »On je,« medtem ko so drugi govorili: »Ne, podoben mu je.« Sam pa je govóril: »Jaz sem.«¹³ Človeka, ki je bil prej slep, so odvedli k farizejem.¹⁴ Tisti dan, ko je Jezus naredil blato in mu odprl oči, je bila sobota.¹⁵ In farizeji so ga spet spraševali, kako je spregledal. Dejal jim je: »Blata mi

je dal na oči, nato sem se umil in vidim.«¹⁶ Nekateri izmed farizejev so tedaj govorili: »Ta človek ni od Boga, ker ne spoštuje sobote.« Drugi pa so govorili: »Kako bi grešnik mogel delati takšna znamenja?« In bil je razdor med njimi.¹⁷ Slepemu so tedaj ponovno rekli: »Kaj praviš o njem, ker ti je odprl oči?« On pa je rekel: »Prerok je.«³⁴ Odgovorili so in mu rekli: »Ves si rôjen v greh, pa nas boš učil?« In vrgli so ga ven.³⁵ Jezus je slišal, da so ga vrgli ven. Našel ga je in mu je rekel: »Veruješ v Sina človekovega?«³⁶ In ta je odgovóril ter rekel: »Kdo je to, Gospod, da bi veroval vanj?«³⁷ Jezus mu je rekel: »Videl si ga; ta, ki govori s teboj, ta je.«³⁸ Tedaj je dejal: »Verujem, Gospod,« in se je pred njim poklonil do tal.

GOSPOD, ODPRI NAM OČI IN SRCE

Najbrž poznate ponarodelo Slepčevo pesem, ki izraža hrepenenje človeka, ki je od rojstva slep, pa bi rad vsaj za hip videl vse tiste lepote, ki so nam vedno pred

oči in jih zato premalo cenimo. "Le enkrat bi videl, kak' sonce gor gre, bi videl, kak' luna, kak' zvezde blešče. Al' tema poskuša nad mano si moč, ne vem nič od dneva, obdaja me noč," toži slepec, ki na koncu izrazi še to željo: "Le enkrat bi videl soseda v oči, bi vprašal v očesih, kar jezik taji." Vsi vemo, da tudi oči govorijo: svetle oči izražajo veselje, srečo; otožne oči govorijo o žalosti, potrnosti; odkrit pogled je podoba iskrenega srca, poštenega mišljenja; zastrt pogled pa izraža hinavščino. O hudobnem človeku pravimo, da si ne upa sogovorniku pogledati v oči, ker bi tam prebral misli njegovega srca.

V svojem govoru na gori je Jezus povedal tudi tole: "Svetilka tvojega telesa je oko. Če je torej tvoje oko zdravo, bo svetlo vse tvoje telo. Kako velika bo tema, če luč, ki je v tebi, postane tema!" (Mt 6,22-23) Jezus najprej govori o telesnih očeh, ki so nadvse dragocen organ, da vidimo svet okoli sebe, ljudi, ki jih imamo radi, da lahko beremo, da lahko hodimo ... Zadnji stavek pa se nanaša na notranje, duhovne oči, ki so za človeka kot Božjega otroka še pomembnejše kakor telesne. Slepороjenemu iz današnjega evangelija je Jezus odprl najprej telesne oči, potem pa tudi duhovne, da je izpovedal vero v Jezusa, Božjega Sina. Farizeji, ki so Jezusa obsojali, ker je tega moža ozdravil v soboto, ki je bil za Jude sveti dan počitka, pa so ostali slepi – Božje luči niso marali sprejeti, zato jim je Jezus rekel: "Če bi bili slepi, bi ne imeli greha. Ker pa pravite: 'Vidimo', vaš greh ostane." Francoski pisatelj Antoine de Saint-Exupery je v svoji svetovno znani knjigi Mali princ zapisal znameniti stavek: "Če hočemo videti, moramo gledati s srcem; bistvo stvari je očem nevidno."

V eni od novih evharističnih molitev pri maši prosimo Boga: "Odpri nam oči in srce za ljudi okrog nas, da bomo z njimi delili žalost in veselje, njihove upe in trpljenje ..." Preveč živimo drug mimo drugega, pa smo slepi za stiske in težave ljudi. Brezbrižno hodimo mimo in ne najdemo niti prijazne besede niti malo časa, da bi drug drugemu prisluhnil, da bi se ob težavah ljudi zamislili, da bi skupaj iskali rešitve. Ob vesoljni sodbi ne bo nič veljal izgovor: "Gospod, kdaj smo te videli lačnega, žejnega, zapuščenega ... in ti nismo postregli?" Jezus nam govori: "Vidite me v ljudeh okrog sebe, v katerih trpim."

Bog nam odpira oči na različne načine, pogosto tudi s trpljenjem. Nekdo je zapisal: "Najbolje vidijo oči, ki so jokale." Kdor je sam veliko trpel, kdor je jokal, zna imeti sočutje s tistimi, ki trpijo. Jezusa, velikega Trpečega, prosimo, naj nam odpre oči, da bomo v svojih trpečih bratih in sestrah videli njega in bomo z dejavno ljubeznijo do njih lajšali njegovo trpljenje. (Silvester Čuk)

Ob današnjem evangeljskem odlomku smo povabljeni, da razmišljamo o slepoti in o luči. Ne moremo vedno in vsega videti le z telesnimi očmi, ampak so nam še kako zelo potrebne oči razuma, srca, ne nazadnje tudi oči vere.

Iz evangelija izvemo, da je Jezus ozdravil slepega, ki je bil slep že od rojstva. V takratnem času so bili ljudje prepričani, da je bil slep zaradi greha, ki ga je storil sam ali pa njegovi starši. A Jezus je jasno povedal, da je takšno prepričanje zmotno, saj bolezen ni neposredna kazen za greh, uporabil pa je prav tega človeka, da je na

njem pokazal Božje delo. Ozdravil je njegovo slepoto in s tem prišel zelo navzkriž z mišljenjem njegovih nasprotnikov in javnim mnenjem, da je storjeno delo na sobotni dan velik greh. Tudi tukaj Jezus prestavlja meje in pravi, da nobeno koristno delo, še posebej če s tem pomagamo našim bližnjim ni grešno dejanje, četudi je opravljeno v soboto, kar je v takratnem judovskem okolju bilo prepovedano. Jezus je človeku ozdravil telesno in duhovno slepoto, kar nakazuje priznanje spregledanega, da je Jezus Sin človekov. In ravno te druge slepote je v današnjem svetu resnično veliko. V Družini je med drugim pred leti dr. Ivan Likar zapisal: »Mladi mucki spregledajo po enem mesecu, mnogi Slovenci pa niso spregledali niti po 50. letih!« S tem je imel v mislih predvsem politične zaslepljenice. Tudi danes še srečujemo na vsakem koraku veliko duhovne slepote, zaslepljenosti. Mnoge slepi sovražstvo, ošabnost, sebičnost, brezčutnost, samovšečnost, materializem in še bi lahko naštevali. Gotovo se v kateri izmed zaslepljenosti znajdemo tudi sami. Pa naj bo letošnji postni čas idealna priložnost, da nas v zakramentu svete pokore, ko nam Gospod odpušča grehe, ozdravi naše duhovne slepote, da bomo lahko kot ozdravljeni slepi človek tudi mi rekli: »Verujem, Gospod!«

Marko Dečman

POSTNI ČAS: V postnem času nas Cerkev spodbuja in vabi k spokornosti, k bolj poglobljeni osebni in skupni molitvi, zavestni odločitvi za dobra dela, obisku nedeljskega bogoslužja. Še posebej smo povabljeni, da pristopimo k sveti spovedi.

SVETA SPOVED

V nedeljo pred vsako sveto mašo vabljeni k sveti spovedi.

MOLITEV KRIŽEVEGA POTA

Vsako soboto bomo pred sveto mašo molili križev pot.

Vsako postno nedeljo ob 15. uri bo molitev križevega pota med kapelicami k sv. Roku v Šmarju. Lepo vabljeni k pobožnosti križevega pota.

SVETE MAŠE OB TORKIH:

Ob torkih bodo svete maše v prihodnje ob 18. uri.

PRVA NEDELJA

Nedelja je prva v mesecu, vaš dar bo namenjen za novo ozvočenje v cerkvi. Bog povrni za vsak vaš dar.

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE ŽUPNIJSKE CERKVE

V tem tednu skrbijo za čiščenje in krašenje župnijske cerkve verniki iz Drviš in Polence.

4. POSTNA NEDELJA

Ponedeljek 27.3.2017	sv. Peregrin redovnik		
Torek 28.3.2017	sv. Proterij škof	17.30 18.00	<i>molitev rožnega venca</i> za † Jožefo, Elizabeto in Henrika Majcen, Staneta Trontelj <i>molitev za duhovne</i> <i>poklice</i>
Sreda 29.3.2017	sv. Bertold redovnik		
Četrtek 30.3.2017	sv. Amadej vojvoda		
Petek 31.3.2017	sv. Gvido opat		
Sobota 1.4.2017	sv. Tomaž Tolentinski	7.30 8.00	<i>molitev Križevega pota</i> za † Jožeta Baštevca
Nedelja 2.4.2017	5. POSTNA, TIHA NEDELJA sv. Frančišek Paolski redovnik	8.00 8.30 10.00 10.30	<i>spovedovanje</i> za † Zaliko, Katarino, Janeza (obl), Jankota in Roziko Zobec za † Emo Žerko <i>spovedovanje</i> za † Janeza in Lucijo Erjavec za † Vinkota in Marijo Vehovar, Štefana in Katarino Gobec, Mateja, Avgusta, Korenove in Vehovarjeve